

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

09 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

președintele ședinței, judecătorul:

Ala Cobăneanu

judecătorii:

Mariana Pitic, Nicolae Craiu

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Financial Investment Group” către Societății pe Acțiuni „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” în proces de faliment privind separarea bunului din masa debitoare,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016, prin care a fost respinsă cererea depusă de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat privind atragerea în calitate de intervenient principal,

C O N S T A T Ă :

La 29 decembrie 2015, reclamantul SRL „Financial Investment Group” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” în proces de faliment privind separarea bunului din masa debitoare, motivând că, în baza contractului de vânzare cumpărare din 25.04.2014, autentificat de notarul public Galina Ceban nr. 2635, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 25.04.2014 nr. 0100/14/60861, este proprietar al bunurilor imobile de producere, care anterior au aparținut pârâtului, situate în mun. Chișinău, str. Uzinelor nr. 2, bunuri transmise de către pârât prin actul de predare primire din 23.04.2014.

Menționează că, bunurile în cauză servesc unui proces integrat destinat păstrării cerealelor și produselor cerealiere într-un circuit tehnologic închis. Acestea includ în sine, ca parte integrantă a procesului de producere, o serie de elemente încorporate – bunuri mobile, destinate asigurării procesului de producere. Utilizarea acestor bunuri mobile separat de procesul de producere este imposibilă, acestea fiind destinate folosinței comune cu imobilele de producere din care fac parte și în care sunt încorporate. Ținând cont de situația dată, reclamantul a solicitat lichidatorului, separarea acestora, din motiv că ele formează un tot întreg cu bunurile imobile ale reclamantului și sunt destinate folosinței comune atribuite de natura unificării.

Prin scrisoarea datată cu 04.09.2015, lichidatorul i-a informat, că la ședința comitetul creditorilor din 04.09.2015 cererea de separare a fost respinsă, voturile fiind repartizate 1- pro, 1- contra, votul președintelui fiind decisiv.

Reclamantul mai relatează că, bunurile mobile în cauză nu pot fi incluse în masa debitoare, deoarece acestea constituie bunuri complexe care formează un grup întreg cu bunurile imobile, asupra căruia deține un drept real.

Lichidatorul incorect le-a inclus în lista de inventariere ca bunuri proprii, deoarece acestea sunt bunuri complexe, fiind încorporate în bunurile imobile ale reclamantei și formând un tot întreg destinat folosinței comune atribuite de natura unificării – procesului tehnologic de păstrare a cerealelor.

Consideră că, refuzul lichidatorului privind separarea bunurilor date este neîntemeiat, și ca urmare solicită separarea lor din masa debitoare a SA „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” în procedura falimentului.

La data de 24 martie 2016, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a solicitat admiterea sa în calitate de intervenient principal în litigiul SRL „Financial Investment Group” împotriva Societății pe Acțiuni „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” în proces de faliment privind separarea bunului din masa debitoare.

Ca temei a invocat faptul că, este creditor a Societății pe Acțiuni „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”, creanța fiind validată de către Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din 19 ianuarie 2015 în sumă de 25 524 861,95 lei.

Prin urmare, menționează că, acțiunile judiciare care au tangență cu masa debitoare a Societății pe Acțiuni „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” aduc atingere intereselor Inspectoratului Fiscal de Stat în calitate de creditor a întreprinderii nominalizate și din aceste considerente solicită acceptarea intervenirii în proces în calitate de intervenient principal.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016, a fost respinsă cererea Inspectoratului Fiscal Principal de Stat privind admiterea în calitate de intervenient principal în litigiul SRL „Financial Investment Group” împotriva Societății pe Acțiuni „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” în proces de faliment, privind separarea bunului din masa debitoare. Ca motiv s-a indicat că, Societatea pe Acțiuni „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” se află în procedura falimentului, iar în cadrul acestei proceduri Inspectoratul Fiscal Principal de Stat are calitate de creditor cu creanța validată în sumă de 25 524 861,95 lei. Totodată, menționând că valorificarea masei debitoare a debitorului insolubil S.A. „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” ține de atribuțiile lichidatorului, iar interesele creditorilor în procesul dat sunt reprezentate de comitetul creditorilor, din care face parte și Inspectoratul Fiscal Principal de Stat.

La 19 aprilie 2016, în termenul prevăzut de art.8 alin.(1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate cu emiterea unei noi încheieri prin care să fie admisă cererea Inspectoratului Fiscal Principal de Stat privind admiterea în calitate de intervenient principal în litigiul SRL „Financial

Investment Group” împotriva Societății pe Acțiuni „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” în proces de faliment, privind separarea bunului din masa debitoare.

În motivarea recursului Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a invocat ilegalitatea încheierii recurate, reiterând cele menționate în cererea sa depusă în instanța de insolvență privind acceptarea în calitate de intervenient principal.

Totodată, menționează că iminența intervenirii în calitate de intervenient principal se constată în contextul în care orice hotărâre luată pe marginea litigiului respectiv ar putea afecta în mod direct drepturile și interesele sale de creditor a SA, „Combinatul de produse cerealiere din Chișinău”.

Afirmă recurentul că, potrivit art.65 din Codul de procedură civilă al RM, orice persoană interesată poate interveni într-un proces ce se desfășoară între alte persoane. Intervenția este în interesul propriu când intervenientul invocă un drept al său asupra obiectului litigiului sau un drept legat de acesta. Dacă se constată că există persoane care pot să își declare propriile pretenții asupra obiectului litigiului între părțile inițiale, instanța este obligată să înștiințeze persoanele în cauză despre procesul pornit și să explice drepturile lor de a interveni în proces prin înaintarea unei acțiuni. Intervenientul principal poate interveni în proces până la închiderea dezbaterilor judiciare în prima instanță, înaintând acțiunea către una sau către ambele părți în modul prevăzut de prezentul cod.

La 10 mai 2016, în adresa intimațiilor, SRL „Financial Investment Group” și Societății pe Acțiuni „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”, a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat.

Intimații nu și-au valorificat dreptul procedural de a depune referință în termen la recursul declarat de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat.

Prin prisma art. 426 alin. (3) CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Conform prevederilor art.8 din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de această lege.

Potrivit Recomandării nr. 89 din 20 aprilie 2016, „Cu privire la practica examinării cererilor de separare a bunurilor din masa debitoare în temeiul art. 48 Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012” instanța de insolvență va examina cererea de separare în procedură contencioasă generală conform regulilor prevăzute de Codul de procedură civilă asigurând contradictorialitatea procesului. Cererea de separare are statut de cerere de chemare în judecată, în care reclamant

este solicitantul separării, iar calitatea de pârât o are debitorul insolubil. Taxa de stat va fi achitată în conformitate cu prevederile art. 87 alin. (1) lit. b) CPC. La examinarea cererii instanța urmează a soluționa în fond temeinicia pretențiilor înaintate prin adoptarea unei hotărâri judecătorești în acest sens.

Conform art. 4 alin. (1) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, participanți la procesul de insolabilitate sânt: administratorul provizoriu, administratorul insolabilității, lichidatorul, creditorii, adunarea creditorilor, comitetul creditorilor, debitorul sau, după caz, reprezentantul debitorului, alte organe și persoane stabilite în prezenta lege. (2) Organele și persoanele stabilite la alin.(1) trebuie să asigure efectuarea rapidă a actelor și a operațiunilor prevăzute în prezenta lege, realizarea în condițiile legii a drepturilor și a obligațiilor celorlalți participanți la aceste acte și operațiuni.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție statuiază faptul că, la judecarea litigiilor de drept conform regulilor generale prevăzute de Codul de procedură civilă, instanța de judecată va ține cont de faptul că participarea activă a creditorilor la întreaga procedură se realizează prin două organe distincte: *adunarea creditorilor și comitetul creditorilor*, atribuțiile cărora sunt specificate în art. art. 54, 61 din Legea insolabilității.

Din suportul probatoriu prezent la materialele pricinii rezultă că, Societatea pe Acțiuni „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” se află în procedura falimentului, iar în cadrul acestei proceduri recurentul Inspectoratul Fiscal Principal de Stat are calitate de creditor cu creanța validată în sumă de 25 524 861,95 lei.

Ca urmare, valorificarea masei debitoare a debitorului insolubil Societatea pe Acțiuni „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” ține de atribuțiile lichidatorului, iar interesele creditorilor în procesul dat sunt reprezentate de comitetul creditorilor, din care face parte și recurentul Inspectoratul Fiscal Principal de Stat.

Tot în acest context, apărarea intereselor creditorilor, în procedura de insolabilitate, este efectuat și de către administratorul insolabilității / lichidator, fapt demonstrat și de dispozițiile art. 104 și art. 105 din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, ce statuează că, pe tot parcursul procesului de insolabilitate administratorul poate introduce în instanțele de judecată conform competenței materiale și jurisdicționale prevăzute de Codul de procedură civilă, acțiuni în vederea anulării unor acte juridice, care afectează bunurile debitorului și care conțin indicii prevăzuți la literele a) - g) din art. 104 al Legii insolabilității precum și în temeiul art. 105 din aceeași lege, poate înaintată și alte acțiuni în instanța de judecată de anulare a unor acte juridice, încheiate de debitor în ultimele 24 luni după înaintarea cererii introductive.

Acțiunile depuse de administrator în temeiul art. art. 104, 105 din Legea insolabilității se judecă de către instanțele competente ca niște litigii de drept conform regulilor generale prevăzute de Codul de procedură civilă, dar nu în cadrul insolabilității, cu achitarea taxei de stat, respectând prevederile alin. 2 al art.86 din CPC al RM.

Astfel, reieșind din normele de drept enunțate mai sus, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de insolabilitate justificat a respins cererea Inspectoratului Fiscal Principal de Stat privind admiterea în calitate de intervenient principal în litigiul SRL „Financial Investment Group” împotriva Societății pe Acțiuni „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” în proces de faliment privind separarea bunului din masa debitoare, or, din bunurile separarea cărora se solicită, pot fi satisfăcute creanțele tuturor creditorilor ceea ce nu constituie temei pentru a interveni în proces.

Ca urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de insolabilitate întemeiat a respins cererea Inspectoratului Fiscal Principal de Stat privind admiterea în calitate de intervenient principal, insistând că valorificarea, lichidarea masei debitoare și executarea creanțelor creditorilor, se realizează exclusiv în cadrul procedurii falimentului inițiat față de Societatea pe Acțiuni „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău”, de către administratorul procesului de insolabilitate/lichidator

Nu pot fi reținute argumentele recurentului precum că orice hotărâre luată pe marginea litigiului respectiv ar putea afecta în mod direct drepturile și interesele sale de creditor a SA „Combinatul de produse cerealiere din Chișinău”, deoarece creditorii își exercită drepturile și realizarea acestora în mod colectiv prin intermediul adunării creditorilor și al comitetului creditorilor, or, la ședința Comitetului creditorilor Societatea pe Acțiuni „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” în procedură de faliment din 04.09.2015 Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a votat împotriva separării bunurilor din masa debitoare, expunându-și poziția pe cauza dată, fără a face uz de prevederile art. 59 alin.(1) lit.(a) Legea insolabilității.

De asemenea, nu pot fi reținute nici argumentele privind aplicarea prevederilor art.65 Cod de procedură civilă, or, în cazul din speță, nu sunt relevante normele generale prevăzute de Codul de procedură Civil, or, se aplică normele speciale prevăzute de Legea insolabilității, unde interesele Inspectoratului Fiscal Principal de Stat și a altor creditori în procesul dat, fiind reprezentate de lichidator.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea încheierii recurate, și urmează a fi respinse.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea contestată este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat și a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016 de respingere a cererii depuse de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat privind admiterea în calitate de intervenient principal în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către SRL „Financial Investment Group” împotriva Societății pe Acțiuni „Combinatul de Produse Cerealiere din Chișinău” în proces de faliment privind separarea bunului din masa debitoare.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu